

auf ३ und ३ auslautenden Nominalstämme KĪTANTRA 2,1,50, 65.
 घमिकुण्ड KATHĪS. 8,18,20,86. P. 3,3,116, Schol. — Vgl. वङ्गिकुण्ड.
 घमिगर्भ 2) a) nicht N. einer Pflanze, sondern ein best. schaumartiger
 Stoff auf dem Meere (पश्चिमसमुद्रे प्रसिद्धः); vgl. RĪĠAN. 6,79.
 घमिगृह् ein zum Dampfbad eingerichtetes Gemach KARAKA 1,14.
 घमिज 2) b) wie घमिगर्भ 2) a) zu verbessern; vgl. RĪĠAN. 6,79. Am
 Ende ist घमिवाल zu lesen.
 घमिजार desgl. ebend.
 घमिजिक्का 2) (Nachträge) RĪĠAN. 4,131.
 घमिनिर्वास wie घमिगर्भ 2) a) zu verbessern; vgl. RĪĠAN. 6,79.
 घमिपद (Nachträge) LĪTĪ. 4,12,8. 9 (gedr. Ausg.). als adj. mit घम्य
 VĀITĀN. 5, 6.
 घमिपात m. Sprung in's Feuer KĀLĀKAKRA 4,218.
 घमिप्रभा f. (sc. शतपदी) ein best. giftiges Insect SUÇR. 2,290,4.
 घमिविन्दु, so zu lesen st. °विन्दु.
 घमिवीज, so zu lesen st. °वीज. Bez. der Silbe र्म् WEBER, RĀMAT.
 Up. 318, N. 11.
 घमिमन् m. nom. abstr. von घमि VĀMANA 5,2,56.
 घमिमन्थ 2) RATNAM. 5. RĪĠAN. 9,22.
 घमिरोक्त्तिणी f. eine best. Krankheit, = वङ्गिरोक्त्तिणी SUÇR. 2,121,18.
 घमिविन्दु, richtiger °विन्दु.
 घमिवीज, richtiger °वीज; vgl. oben.
 घमिवेत्स f. die Zeit, wo man die Feuer zu entzünden pflegt, Nach-
 mittag ĀÇV. GĀH. 4,6,5.
 घमिसञ्जा f. v. l. für घमिभूल SUÇR. 1,32,2. nach KAKRADATTA etwa
 Stockung der Verdauung; vgl. सञ्जा 2).
 घमिसंभव m. = घमिगर्भ 2) a) (s. oben) RĪĠAN. 6,79.
 घमिकोत्र n. Brandopfer Spr. (II) 3174.
 घम्युत्पात m. etwa ein aus dem Erdboden hervorloderndes Feuer
 KARAKA 1,8.
 1. घम्य 1) SŪRJAS. 3,2,6,6. Am Ende, über die wechselnde Stellung
 im comp. vgl. VĀMANA 5,2,22. — 6) vgl. साय.
 2. घम्य, f. घम्या (sc. रेखा) measure of amplitude i. e. distance from the
 extremity of the gnomon-shadow to the line of the equinoctial shadow
 SŪRJAS. 3,7, 23. 27. fg. 39.
 घम्य adj. (f. घ्या) am Ende eines comp. durch das Ende von — ge-
 hend: Linie SŪRJAS. 3,6.
 घम्य n. etwa Spitze: सुसायन SUÇR. 2,294,3. man könnte auch घ-
 म्य der beste vermuthen.
 घम्य्या f. sine of the sun's amplitude SŪRJAS. 3,28, 30.
 घम्यणी, चतुर्वर्गे ऽम्यणीर्मीलः (so zu lesen) HEM. JOGAÇ. 1,14.
 घम्यपोधर m. Brustwarze; am Ende eines adj. comp. f. घ्या KATHĪS.
 124,197.
 घम्यवीज, so zu schreiben st. °वीज.
 घम्यभून् als Bein. der Sonne MBH. 3,10809.
 घम्ययात्तर nom. ag. der vorangeht R. 7,21,28.
 घम्यसंध्या lies ad ÇĀK. 78.
 घम्यकणा adj. nicht ausdrücklich erwähnt, — genannt (Gegens. प्रक-

णवत्) PAT. a. a. O. 4,2,a.
 घम्याशन (1. घम्य + 2. यशन) adj. vor Jmd (abl.) essend MĀRK. P. 32,30.
 घम्येसरीकर (घम्येसर + 1. कर) an die Spitze stellen PRAB. 87,16.
 घ्यात m. Nichtverletzung TBa. 1,6,3,3.
 घ्य 9) Bez. der Zahl neun SŪRJAS. 1,30, fg.
 घ्यन HEM. JOGAÇ. 3,110. Bildlich: मक्तो मक्त्वस्य किमङ्कनम् warum
 prägt man Grossen den Stempel der Grösse ein? d. i. warum bezeich-
 net man sie als gross? Spr. (II) 5287.
 घ्युर 1) pl. junges Gras: प्रावृद्धले (so zu lesen) प्रोक्त्ति राजमार्गे
 पथाङ्कुराः Spr. (II) 5681.
 घ्युशयक् MBH. 3,978.
 घ्युट VARĀH. BRH. S. 55,27, v. l.
 घ्युल KARAKA 1,27. SUÇR. 2,54,2.
 घ्युल्ल m. = घ्युट VARĀH. BRH. S. 55,27, 29.
 3. घ्यु 6) SŪRJAS. 8,2.
 घ्युजात m. = घ्युज Sohn; pl. Kinder Spr. (II) 3749.
 घ्युण KATHĪS. 19,33.
 घ्युद 1) ein Sohn Lakshmaṇa's R. 7,102,7, 8.
 घ्युदीप adj. dem Aṅgada (Lakshmaṇa's Sohne) gehörig: पुरी R.
 7,102, 8.
 घ्युहृक् 2) lies Haar am Körper. Fell (eines Esels) ÇIÇ. 5,8. Feder:
 मय्याङ्गुहृक् HARIV. 3832.
 घ्युलोय KARAKA 1,27.
 घ्युकर KUMĀRAS. 7,91. vielleicht herzustellen HARIV. 12006.
 घ्युकर 1) b) SŪRJAS. 12,24. — c) ein Asura (vgl. Nachträge) KA-
 THĪS. 112,27. — f) ein best. Vogel, das Männchen der Kālikā PAT. a. a.
 O. 6,92, b).
 घ्युजारीविका f. Kohlgewerbe d. i. ein Gewerbe, bei dem man Koh-
 len braucht, HEM. JOGAÇ. 3,98, 100.
 घ्युजार्वती f. N. pr. einer Tochter des Asura Aṅgaraka KATHĪS.
 112,28.
 घ्युजस m. = घ्युजस् 2) R. 7,36,32. 59,3,33.
 घ्युजीकर, वाणियम् so v. a. sich dem Handel widmen Spr. (II) 4025.
 घ्युज्जीकृतो नरः so v. a. beherrscht von HEM. JOGAÇ. 2,110. — caus.
 Jmd dahin bringen, dass er in Etwas einwilligt; mit doppeltem acc.
 KATHĪS. 94,109.
 घ्युल 3) SŪRJAS. 3,1, 2. 5. 24. 28. 40. 4,25. fg. 6,2. 17. 10,9. 13,5.
 घ्युलिपङ्क vgl. VĀMANA 5,2,90.
 घ्युष्टिका f. ein best. Strauch Comm. zu VARĀH. BRH. S. 54,109. im
 Text steht भृङ्गापमाङ्कुष्टिकपुष्पिका, welches in भृङ्गापमा und घ्या° adj.
 aufgelöst werden kann: der Blüthe von — gleichend.
 घ्युस् HARIV. 3190.
 घ्यच्, घ्यञ्चित ungenau für घ्यचित beladen —, bespicht mit, voll von:
 °मधुघाञ्चितमेघकाल Z. d. d. m. G. 27,79. — घ्यच् s. bes.
 — घ्यन् nachgehen, folgen: घ्यन्वञ्चमान Bhaç. P. 10,9,10.
 — घ्या Z. 1 lies 10,15, 6 st. 9,15,16. (Nachträge) lies Z. 2 st. Z. 12.
 — उद् 1) absol. उद्घाचम् ÇAT. BR. 3,3,2,14. figg.
 — समुद्, partic. समुद्घात in die Höhe gehoben AK. 3,2,39. — Vgl.